

т"оэ

Intro

Today we will בע"ח learn דף ס"ח of אסקה בבא קמא Some of the topics we will learn about include.

The Mishnah's Halachah of

אין הגונב אחר הגנב

משלם תשלומי כפל

If a person stole an object from a גנם who originally stole it from the owner, the second גנב is exempt from paying כפל, as the Gemara in next Daf cites the source in the Pasuk states

וגונב מבית האיש וגו' ישלם שנים

The exclusive words מבית האיש teach

Only if one stole an object from the original owner, does he pay גבל, but if he stole the object from the גבל he does not pay כפל.

The Machlokes רב ששת and רב

רב holds the second פטור si גנב only before יאוש, but he is חייב after יאוש because

יאוש קונה

And the first גנב now owns the object.

רב ששת holds the second פטור is פטור even after יאוש because יאוש אינו קונה

And the first גנב does not own the object.

The three opinions regarding the יחיוב ד' וה'

1.

רב holds the יחיוב ד' וחיוב ומכירה is only before יאוש but not after יאוש

2.

רב ששת holds the מכירה is only after מנירה is only after אוש but not before אואי, and the היוב ד' והיוב ד' for טביחה is both, before and after אוש.

3.

רב נחמן הא holds the חיוב ד' וחיוב הא ומכירה ומכירה ומכירה ומכירה is before and after אושי.

The Braisa's three cases regarding הגונב אחר הגנב;

The Machlokes ריש לקיש as to whether a person can make his object הקדש when it is אינו ברשותו, not in his possession.

So let's review ...

The Mishnah at the beginning of the Perek taught; אין הגונב אחר הגנב

משלם תשלומי כפל

If a person stole an object from a גגב who originally stole it from the owner, the second גנב is exempt from paying כפל The Gemara in next Daf cites the source in the Pasuk וגונב מבית האיש וגו' ישלם שנים

The exclusive words מבית האיש teach ולא מבית הגעב

One only pays כפל if he stole the object from the original owner, but he does not pay כפל if he stole the object from the α . געב

The Mishnah continues;

ולא הטובח ולא המוכר אחר הגנב

משלם תשלומי ארבעה וחמשה

And if he slaughtered or sold an animal that he stole from a μ , he is exempt from paying the additional μ . As the Gemara later explains;

תשלומי ארבעה וחמשה אמר רחמנא

ולא שלשה וארבעה

He can only be liable for a קנס that amounts to יג' it it not for a אל for a יג' it would amount to only 'ג' since there is no כפל amount.

======

Regarding the Mishnah's ruling אין הגונב אחר הגנב משלם תשלומי כפל

אמר רב

לא שנו אלא לפני יאוש

The second גוב does not pay כפל to the first אוב only if the original owner was not yet מייאש, because it still belongs to the original owner;

אבל לאחר יאוש

קנאו גנב ראשון

וגנב שני משלם תשלומי כפל לגנב ראשון

The second גגב does pay כפל to the first גגב if the original owner was already מייאש, because Rav holds יאוש קונה

The first גוב acquires the object through אוש and he is now considered the owner.

רב ששת disagrees and holds לאחר יאוש

לא קנאו גנב הראשון לא קנאו גנב הראשון

The second גוב does not pay כפל to the first גוב even if the owner was מייאש, because he holds

יאוש אינו קונה

The first גנב does not acquire the object through יאוש, and he is not the owner.

3

And the Gemara explains that their Machlokes also extends to every אונב of the first גנב:

According to רב, who holds יאוש קונה, only a

טביחה ומכירה

לפני יאוש

חייב

Because it still belongs to the owner; however,

טביחה ומכירה

לאחר יאוש

פטור

Because

שלו הוא טובח ושלו הוא מוכר

It belongs to the גנב, and he slaughtered or sold his own animal.

According to רב ששת, who holds יאוש אינו קונה; regarding

Both

לפני יאוש

And

לאחר יאוש

חייב

Because it still belongs to the owner;

However, regarding מכירה it depends; only

מכירה

לאחר יאוש

חייב

דאהני מעשיו

Because the sale was effective, as Rashi explains קני לוקח בתרתי ביאוש ושינוי רשות

The buyer acquires the animal, through the owner's יאוש together with the animal's transfer to a new owner.

However

מכירה

לפני יאוש

פטור

Because

לא אהני מעשיו

The sale was not effective, as the buyer does not acquire the object through a שינוי רשות alone, and

דומיא דטביחה בעינן דאהנו מעשיו

Like טביחה, the sale must be effective.

However, regarding טביחה both

לפני יאוש

And

לאחר יאוש

חייב

Because

אהני מעשיו

טביחה is always effective.

4

The Gemara later mentions a third opinion of רב נחמן who holds regarding both טביחה ומכירה

בין לפני יאוש

בין לאחר יאוש

חייב

There is a חיוב ד' וה יחיוב ד' regardless of whether the טביחה ומכירה was before or after יאוש, because he holds like רב ששת in that

יאוש אינו קונה

Therefore, he is חייב even לאחר יאוש.

And he holds like בי that the חיוב ד' applies even if אל משיו, because

ומכרו אמר רחמנא

והא זבין

The Pasuk holds him liable for all forms of מכירה, even if it's not effective. Therefore, he is מכירה לפני even for מכירה לפני.

======

The Gemara proceeds to explain a Braisa which discusses three cases of

הגונב אחר הגנב

According to both רב ורב ששת;

However, according to רב, all cases refer to לפני יאוש; and according to רב, all cases refer to לאחר יאוש.

The Braisa states as follows:

1.

גנב ובא אחר וגנבו

If a גנב stole an animal from the owner, and then a second גנב stole it from the first גנב;

הראשון משלם תשלומי כפל

והשני אינו משלם אלא קרן בלבד

The first כפל pays כפל to the owner.

However, the second גנב pays only the principal amount, but not סכל, to the first גגב;

According to רב ששת, because although לאחר יאוש; however,

יאוש אינו קונה

And the animal did not belong to the first גנב.

And according to אבני יאוש, because the Braisa refers to לפני יאוש, and therefore the animal certainly did not belong to the first גגב.

======

The second case;

גנב ומכר ובא אחר וגנבו

The first גנב sold the animal, and the second גנב then stole it from the buyer;

הראשון משלם תשלומי ארבעה וחמשה

והשני משלם תשלומי כפל

The first גנב pays ד' וה to the owner, because it still belonged to the owner and there is no issue of שלו הוא טובח ושלו הוא מוכר:

According to רב ששת, because

יאוש אינו קונה

And according to גר, because it's לפני יאוש

The second גוב pays כפל to the buyer: According to רב ששת, because יאוש ושינוי רשות קונה

And the animal did belong to the buyer.

And according to גרב, the Gemara explains that we must say that the Braisa is a case of

שנתייאשו הבעלים בלוקח

ולא נתייאשו בגנב

The owner was גוב only after the גוב sold the animal, but not while the גנב had it in his possession.

Therefore, the first גוב pays ד' to the owner, because he sold it לפני יאוש and it still belonged to the owner.

And the second נבל pays כפל to the buyer, because he stole it אחר יאוש, and יאוש קונה, it belonged to the buyer when he stole it.

=======

גנב - ומכר - ובא אחר וגנבו הראשון משלם תשלומי די והי והשני משלם תשלומי כפל

> די וה' pays גנב The first because it still belonged to the owner and there is no issue of שלו הוא טובת ושלו הוא מוכר:

> > וב שלת:

Because יאוש אינו קונה Because it's לפני יאוש

The second כפל pays כפל to the buyer:

: nel 27

:27

Because יאוש ושינוי רשות

קונה

Ist' a case of

שנתייאשו הבעלים בלוקח ולא נתייאשו בגנב

The third case:

גנב וטבח ובא אחר וגנבו

The first גנב slaughtered the animal, and the second גנב stole the meat from the first גנב;

'הראשון משלם תשלומי ד' וה

והשני אינו משלם תשלומי כפל אלא קרן בלבד

The first גנב pays ד' וה to the owner, because it still belonged to the owner, as explained in the previous case.

The second גוב pays only קרן to the first גוב.

The Gemara explains according to both רב ורב ששת: Although, its slaughter, is a שינוי מעשה in the animal;

The Braisa concurs with the בית שמאי who say

שינוי אינו קונה

The first גוב does not acquire the meat through שינוי מעשה.

גנב - ומבח - ובא אחר וגנבו הראשון משלם תשלומי ד' וה' והשני אינו משלם תשלומי כפל

> The first גנב pays ד' וה' to the owner, because it still belonged to the owner

The second גנב pays only קרן to the first גנב:

According to both sell as:

Although, its slaughter, is a שינוי מעשה; the Braisa concurs with בית שמאי who say שינוי אינו קונה

יאוש אינו קונה

The Gemara cites רבי יוחנן and ריש לקיש who also disagree in the previous Machlokes: אוחנו יוחנן holds like רבי יוחנן that both יוחני טביחה ומכירה שני לפני יאוש בין לאחר יאוש בין לפני יאוש בין לאחר יאוש Because

While ריש לקיש holds like בי that both טביחה ומכירה טביחה ומכירה לפני יאוש חייב However לאחר יאוש פטור Because יאוש קונה and שלו הוא טובח ושלו הוא מוכר

The Gemara proceeds to explain a later Mishnah according to both יריש לקיש and יריש לקיש:

גנב והקדיש ואחר כך טבח

If someone stole an animal, made it הקדש, and then slaughtered it:

משלם תשלומי כפל

ואינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה

He pays only כפל, but not ד' וה, because

דכי קא טבח דהקדש קא טבח

At the time of טביחה the animal already belonged to טביחה, and as Rashi explains one does not pay הקדש 'ד' to הקדש, because the Pasuk of ככל states

ישלם שנים לרעהו

ולא להקדש

And therefore he does not pay ד' either, because

תשלומי ארבעה וחמשה אמר רחמנא

ולא שלשה וארבעה

He is liable only for a קנס that amounts to יד', while here the would amount to only ג' וד' since there is no כפל amount.

According to רבי, the Mishnah refers to

לאחר יאוש

And

שהקדישהו גנב

The גוב made the animal הקדש, and even though אינו קונה and he does not own the animal, his הקדש does take effect, because as Rashi later explains

קנייה הקדש ביאוש ושינוי רשות

הקדש acquires the animal through יאוש together with the transfer of the animal to the new owner, הקדש; and therefore אינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה

Because

דכי קא טבח דהקדש קא טבח

While according to ריש לקיש, the Mishnah cannot refer to לאחר אוש because then even if לא הקדיש

אינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה

Because יאוש קונה and

שלו הוא טובח ושלו הוא מוכר

Therefore we must say that the Mishnah refers to לפני יאוש

And

כגון שהקדישוהו בעלים ביד גנב

The owner made the animal הקדש while it was in the גנב's possession. Although the animal was אינו ברשותו, not in the owner's possession, the הקדש does take effect, because he holds like the צנועין that a person can be מקדיש an object that is שלו, even if it is אינו ברשותו.

While רבי יוחנן holds if the animal was הקדש the הקדש does not take effect, as he says

גזל ולא נתייאשו הבעלים

שניהן אינן יכולין להקדיש

If a גוב stole an object and the owner was not yet מייאש, neither of them can make the object הקדש,

זה לפי שאינו שלו

The גוב cannot make הקדש for the object that he does not own, וזה לפי שאינו ברשותו

And the owner cannot make הקדש for the object that is not in his possession.

